

ГЛАВА X

Разносвачътъ на писма минаваше точно въ четири часа. Ася бѣше отдавна отишълъ на работа. Госпожа Струмска седѣше на дивана въ кабинета присвита и заслушана. Ще получи ли писмо и днесъ?

Преди седмица тя получи писмо отъ нѣкакъвъ непознатъ. Отвори го съ любопитство, прочете първитѣ редове и се очуди, после го нахкса и хвърли съ недоволство. Какъ можеха да ѝ прашатъ такива писма? Кой безумецъ бѣ намислилъ да сподѣля съ нея сърдечнитѣ си настроения? По почерка на плика тя позна, че второто писмо, което получи на другия день, е отъ сѣщия непознатъ. Разносвачътъ го бѣше пусналъ подъ вратата, и тя нѣмаше възможность да не го приеме. Безъ да го отвори, тя сложи писмото на масата на Ася, за да го види, когато се върне. Но когато привечерь чу стѣпките му, избърза и прибра писмото. Съвсемъ неочаквано у нея се яви желание да го скрие. Тя стана неволна участница на непознатия и, смутена и измжчена отъ колебание, не спомена и дума на мъжа си за писмото. На сутринята, следъ като Ася излѣзе, тя го прочете. Тогава се засрами отъ себе си.